

Romancier Gaston Duribreux

80

Med. en Ere-diploma Sabam

Heel mijn leven heb ik gedweept met het werk van Gaston Duribreux (geb. 1903). In mijn jeugd werd ik vooral aangetrokken door het rigoureuze heroïsme in 'De laatste Vissers', 'De Roeschaard', 'Tussen Duivel en Diepzee'... Later, sedert ik Gaston aan het eind van de jaren zestig persoonlijk leerde kennen, begon ik in te zien dat elke roman een slagveld was van goed en kwaad, van deugden en duistere machten, van hoop en wanhoop. Zonder dat hij die status ooit nastreefde behoort hij tot de sterkste vertegenwoordigers van de katholieke probleemroman in ons taalgebied. Ik heb met Gaston ooit veel gepraat. Er gaat geen zomervakantie voorbij of ik moet hem in Mariakerke, in het 'Parkhotel', eens kunnen bezoeken. Onze voornaamste affiniteit is, geloof ik, dat hij van de zee houdt zoals ik van de Kempen houd: met een diepe eerbied voor het raadsel van de komende en gaande mens in het eeuwige landschap. Hij heeft zichzelf wellicht het best getekend in de volgende zinnen: "De zee is mijn inspiratiebron. Niet alleen voor mijn vissersromans, maar voor al mijn werk. Er is geen personage, geen karakter, geen levensopvatting die ik niet eerst in de zee hebt gedrenkt. Zij is voor mij een vaste en verwante persoonlijkheid."

De laatste jaren vlot het niet zo best met Gastons gezondheid. Het treft mij telkens weer te zien met welke bezorgdheid hij omringd wordt door zijn vrouw Louise en zijn zonen Yanty, René en Paul. Twee jaar geleden is Paul, de jongste zoon, in de voetsporen van zijn vader getreden. Ook van hem liggen reeds een verhalenbundel en een roman over de zee in de boekhandel.

Gaston, in naam van zovele bewonderaars dank ik je nogmaals voor je schitterend levenswerk en wens ik je een levensavond vol innerlijke tevredenheid en gemoedsrust! (Aartshertogstraat 74, Oostende)

Robin Hannelore